

Για ποια Αριστερά παλεύουμε

Δεν μας προκάλεσε έκπληξη το ότι η απόφασή μας για αυτόνομη κάθοδο του ΚΚΕ(μ-λ) στις επερχόμενες εκλογές αντιμετωπίστηκε με ειρωνεία, ειδικά από τους «χαβαλέδες» που τροφοδοτούν και τροφοδοτούνται από τον αντικομμουνισμό. Το πιο σημαντικό όμως είναι το ότι κόσμος της Αριστεράς μπορεί να προβληματίζεται όταν, σε μια τέτοια περίοδο υποχώρησης του κινήματος, τερματίζεται μια εκλογική συνεργασία.

Ποια μύγα μας τσίμπησε; Πόσο «παράλογες» διαφορές έχουν μεταξύ τους το ΚΚΕ(μ-λ) και το Μ-Λ ΚΚΕ; Πόσο τα ίδια λένε; Οι διαφορές είναι βαθιά ιδεολογικά ζητήματα που δεν έχουν σχέση με την πραγματικότητα; Και, τελικά, για ποιο λόγο πρέπει να «στεναχωριέται», στ' αλήθεια, ο κόσμος που παρακολουθεί;

Το ΚΚΕ(μ-λ) παλεύει για την ανασυγκρότηση του εργατικού, επαναστατικού, κομμουνιστικού κινήματος και τη συγκρότηση μιας Αριστεράς που δεν θα συναντιέται μόνο στις κάλπες, αλλά στους ταξικούς-πολιτικούς αγώνες.

Δεν είμαστε κρέας για τα κανόνια του πολέμου

Λόγω της κόντρας ΗΠΑ-Τουρκίας, η ελληνική αστική τάξη νιώθει ότι, κάνοντας το «καλό παιδί» στους Αμερικάνους (π.χ. Πρέσπες), θα κερδίσει πόντους στον ανταγωνισμό της με την τουρκική. Έχει επαναφέρει την πρόθεση για επέκταση στα 12 μίλια, όσο και τη μονομερή κήρυξη ΑΟΖ Ελλάδας-Κύπρου. Κατεβαίνουμε, λοιπόν, στις εκλογές για να μπορούμε να εξηγήσουμε στο λαό ότι η κυρίαρχη πολιτική άποψη περί «επιτιθέμενης Τουρκίας - αμυνόμενης Ελλάδας» είναι ψεύτικη, είναι αυτό που θέλει να μας πλασάρει το σύστημα της εκμετάλλευσης και της ιμπεριαλιστικής εξάρτησης.

Ο ανταγωνισμός των δύο -υποτελών στις ΗΠΑ- αστικών τάξεων οξύνεται για την εξυπηρέτηση των δικών τους συμφερόντων, που είναι ξένα και εχθρικά με τα συμφέροντα των δύο λαών. Και, συνεπώς, ένας πόλεμος που μπορεί να ξεσπάσει θα είναι ένας άδικος πόλεμος και οφείλουμε από σήμερα να παλεύουμε για την αποτροπή του. Κατεβαίνουμε στις εκλογές για να πούμε ότι δεν υφίσταται μονομερώς «τούρκικη επιθετικότητα και προκλητικότητα», αλλά ελληνικές και τούρκικες επιδιώξεις ταυτόχρονα, και τόσο οι λαοί όσο και η εργατική τάξη και στις δύο πλευρές του Αιγαίου πρέπει να φωνάξουν: «Δεν είμαστε κρέας για τα κανόνια των εκμεταλλευτών και των ιμπεριαλιστών, οι λαοί δεν έχουνε ανάγκη από προστάτες-φονιάδες».

Το Μέτωπο Αντίστασης και Διεκδίκησης είναι πολιτική διέξοδος για το λαό

Κατεβαίνουμε αυτοτελώς στις εκλογές για να εξηγήσουμε στο λαό την πολιτική μας πρόταση: το Μέτωπο Αντίστασης και Διεκδίκησης. Δηλαδή, την κεντρική συνένωση των εστιών πάλης που θα ξεσπούν ενάντια στην πολιτική του συστήματος, σε ένα κεντρικό κοινωνικό-πολιτικό Μέτωπο, με σκοπό τη συγκρότηση των λαϊκών δυνάμεων σε εκείνο το επίπεδο που θα ανατρέψουν την επίθεση και θα αποσπάσουν κατακτήσεις που έχουν αφαιρεθεί. Αυτό το Μέτωπο πρέπει να χωράει όλους τους αγωνιστές και τις οργανώσεις που ειλικρινά θέλουν να αγωνιστούν ενάντια στην αντιλαϊκή πολιτική.

Η κοινή δράση στο κίνημα, για την ανάπτυξη της λαϊκής πάλης

Στο μαζικό κίνημα, και πάνω σε στόχους πάλης που προωθούν την εργατική-λαϊκή πάλη απέναντι σε αστικές κυβερνήσεις, ξένο και ντόπιο κεφάλαιο, ιμπεριαλιστές επικυρίαρχους, πρέπει να επιδιώκουμε την κοινή δράση, τα κοινά πλαίσια, τις κοινές κινηματικές πρωτοβουλίες σε πολιτικό και μαζικό επίπεδο, με όλες τις υπόλοιπες αριστερές οργανώσεις. Με την προϋπόθεση αυτή η κοινή δράση να είναι ισότιμη και να μην ακυρώνει την άποψή μας. Κατεβαίνουμε αυτοτελώς στις εκλογές για να εξηγήσουμε στον κόσμο της Αριστεράς ότι, στη σημερινή φάση της ολομέτωπης επίθεσης του συστήματος και της αποσυγκρότησης του εργατικού-λαϊκού κινήματος, η κοινή δράση οργανώσεων με διαφορετική άποψη είναι απαραίτητη στο κίνημα, είναι όρος για τη μαζικοποίηση των αγώνων. Αλλά και ότι κοινή δράση δεν σημαίνει εξαφάνιση των διαφορετικών απόψεων.

Μετωπική συνεργασία στο κίνημα δεν σημαίνει ένωση των δύο οργανώσεων

Ο κόσμος της Αριστεράς ίσως χάρηκε όταν οι δύο οργανώσεις πήρανε από κοινού την πρωτοβουλία, μαζί με ανένταχτους αγωνιστές, για τη συγκρότηση της Λαϊκής Αντίστασης – Αριστερής Αντιιμπεριαλιστικής Συνεργασίας. Μιας μετωπικής συνεργασίας που δρα στο μαζικό κίνημα. Ίσως τότε πολλοί πίστεψαν ότι «τα φτιάξαμε» και ότι σύντομα θα ενωθούμε. Η αλήθεια είναι ότι, μετά από ανοιχτή πρόταση του ΚΚΕ(μ-λ) και αποδοχή της από το Μ-Λ ΚΚΕ οι δύο οργανώσεις αποφασίσαμε να συμπορευτούμε μαζί στο κίνημα, γνωρίζοντας ότι έχουμε διαφορές. Αποφασίσαμε να συμπορευτούμε ΠΑΡΑ τις διαφορές μας. Το ότι αυτές οι διαφορές ήρθαν από τη ζωή στο προσκήνιο καθόλου δεν σημαίνει ότι η μετωπική συνεργασία μας πρέπει να τραυματιστεί από αυτό. Η ΛΑΪΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ-ΑΑΣ έχει τις δικές της θέσεις, τη δική της λειτουργία και δράση, που αφορούν το επίπεδο του κινήματος και όχι το κομματικό.

Γιατί θα πρέπει να χαίρεται, να στεναχωριέται και να αγωνιά ο κόσμος;

Ο κόσμος θα πρέπει να χαίρεται γιατί ο γαλλικός λαός βγαίνει μαζικά στους δρόμους. Πρέπει να στεναχωριέται που οι εθνικιστικές απόψεις κερδίζουν έδαφος. Πρέπει να χαίρεται που οι εκπαιδευτικοί αποφάσισαν να βγούνε στο δρόμο και να διεκδικήσουν το δικαίωμα στη μόνιμη και σταθερή δουλειά. Πρέπει να στεναχωριέται που έχει υποχωρήσει το απεργιακό κίνημα και η εξαθλίωση πλασάρεται ως μονόδρομος. Πρέπει να αγωνιά γι' αυτό που συμβαίνει στη Βενεζουέλα, το νέο έγκλημα των φονιάδων των λαών. Πρέπει να αγωνιά για το αν η μπόρα του πολέμου θα έρθει και στη δική μας γειτονιά.

Αν έχουν χρησιμότητα τα κοινά ή χωριστά εκλογικά κατεβάσματα και η δράση μιας οργάνωσης, σε σχέση με αυτά πρέπει να κριθεί. Και όχι για το πόσο εύηχη και «πολιτικά εύπεπτη» είναι. Ούτως ή άλλως, οι εποχές των «εύπεπτων» απαντήσεων έχει περάσει ανεπιστρεπτί και ο καθένας πρέπει να αναλάβει ανοιχτά τις ευθύνες του.

Τρίτη 5 Φλεβάρη 2019

Το Γραφείο Τύπου του ΚΚΕ(μ-λ)